

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 580. Pelagii Pap. II. Annus 3. Iustini Ivn. Imp. Annus 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

entim semel imbutus ambitione regnandi aliud non admittit ad salutem oblitum remedium. In deterioraigitur infelix lapsus. Sautem imitatur: ad pythoniā confugiens, cum se a Deo delictum esse cognouit. nam audi que mox subdit Gregorius:

VIII. MOROVVS CONSILIT PYTHONIS SAM.

Tunc dicitur Guntbertum puerum ad mulierem quendam habentem spiritum pythonis, ut ei, qua erant circūta, narraret. Afferebat preterea, ipsam sibi ante hoc tempus non solum animam, sed & diem & horam. in qua Rex Chabertus ei vult denunciasse.

1. Reg. 12. Quid

Qua haec ei per quosdam mandata venisset: Futurum esse enim, ut Rex Chilpericus hoc anno d. scilicet, & Meroveus, in lapsu fratibus, omne capiat regnum. Tu vero dicitur totius regni cum aetate quinquagenarius: exto vero anno in vna civitate, qua super Ligori alincum sita est in dextera eius parte, saeviente populo. Episcopus gratiam adipiscens, ac sine plene dierum ab hoc mundo migrabit. Cumque haec pueri roboraret: animo nunciavit, sicut in illa vanitate elatus, tanquam iam in aeterna Tormenta Ecclesiae viseretur, ad mox hoc dicitur verba. Cuius ego iridens sollicitam dixi: A Deo haec potestas, sicut nam credi non debent, qua diaboli reprobantur: illi autem ad minus non debet esse, & in veritate nunquam fuerit. Illoque cum confusione de cadente, vultu irridendum hominem, quia talia crederet, parabatata plane hac punitioni curioſi pleccatum, ut in hunc modum a demone illud datur atque tradidit: talis promissionibus, quibus aliquid verum immittit. Ludus ille est sapientiae, ut illud dicit hominibus. humilem modum vana lectantibus, sicut cum talia querentem decipi voluit Achab dicens a Quo? nisi nobis ad decipiendum Achab: Vix credi potest, quam amplius sit rete istud, quod super orbem, ut decipiat curiosos diaboli tendere confuevit. Pergit vero Gregorius de seipſo.

IX.

Denique, quodam nocte, vigilans in basilica S. Martini celebratum lectulo de nobilitate observans, vult Angelum per aera volentem: cuius super sanctam basilicam per aeternitatem vocem magna ait: Hen. ben. percipisti Deum Chilpericum & omnes filios eius, nec super te de his, qui praesentia delectantur, qui regat regnum illius in aeternum. Erat ei eodem tempore de diversis vicioribus filiis quatuor, exceptis filiabus. Cum autem hoc in posterum implere visisset, tunc ad liquidum cognovisset, quae eſſe, quae promissum habuisset. Cum vero adnitione Gregorii Morouen Regis filius otaculum pythoniā filiusque dicitur habere, quod praeterea ad praenotanda ventura, dem excoquant ab eodem Gregorio tractaret:

X. MOROVVS QVAERIT VENTRA EX SACRIS CO DICIBVS. Bz. Par 7. Hinc 1.

Meroveus non credens pythoniae, vult libere super sancti sepulchri posuisse, id est, si saltem, de eo in Evangelio dicitur: Regiam tota nocte petiit, ut sibi beatus confessor, quid auctus esset, & vix si posset regnum capere, an non, ut Dominum indicante, cognosceret. Post hoc, continue studio in rebus, vigiliis, atque orationibus, ad beatam tuniculam iterum accedens, vult sibi utrum qui erat Regium. Verjus autem primus pectus, quam referat, hic erat: Pro eo, quod reliquias Deposuisti Deum vestrum, & amulajū post deos alienos, nec scilicet videtur ante consuetum tui, ubi tradidit vobis Dominus Deum vestrum in manibus inimicorum vestrorum. Psalterium autem versus hic est innotuit: c. Verumtamen propter delicta posuisti eas male deos, in eos, dum alleluia dicitur. Quomodo facti sunt in deolationem, submo delectantur, perierunt, propterea iniquitates suas. In Evangelio autem hoc est, in partem dicitur, quia post videtur in aeterna, & sicut bonum traditur, ut tractat. In his responsionibus ille confusus fieri dicitur ad sepulchrum beati Antistiti, assumpto sicum Guntbertus Duce, cum quo gentia aut eo amplius vixi dicitur. haec confidit Toronis, quoad S. Martini basilicam ante confidit. Sic homo toties ad mortem, plurimum peccatorum pondere praegravatus respiciendi haud obdunt facultatem.

XI.

Sed & Chilpericus Dei beneficiis oblitus, odio plus a quo indulget, dum futurus filium, religionem le dicit: nam de eo haec paulo post Gregorius: Exeruit autem Chilperici Regis vix, Toronis, accedens, regnum illam in praedam mittit, succendit atque densat, nec reſ. sancti Martini peperit, sed quod in manu tergit, sine vilo Dei intuitu aut timore diripuit. Meroveus prope dies mensis ad antedictam basilicam, regnum, fugam inuit, & ad Brannichidem Regem, vix, pervenit: sed ab Austrajū non est collectum. At de bellis turbisque haerentibus.

XII.

Post haec autem recensita Gregorius de controuersia

oborta diei Paschatis causa inter Gallicanam, & Hispaniam Ecclesiam iusta habet. Ea anno dicitur Pascha fuisse. In Gallia vero non cum multis civitatibus XIII. Kalendas Martias sanctam Pascha celebrantibus, alii vero cum Hispani XII. Kalendas Aprilis solemnitate hanc tenuerunt. Tamen (ut ferunt) fuerit illi, qui in Hispania nata Dei compleret, in nostris Pascha repleti sunt. haec Gregorius: deque his fontibus dictum est superius. Iam vero ad nobilem Episcoporum concuentum hoc eodem tempore Patris celebratum; a Gregorio vero delectum thylam adnotamus. Interim et ipſo, & pars magna fuit.

Hoc ipſo enim anno, agente Chilperico Rege Francorum, convocatur Synodus Parisiensis in Ecclesia sancti Petri ob causam Praetextati Episcopi Rhotomagensis. Datum est enim illi crimina a Rege, quod manus eius fuerit cum ipsius filio, qui rebellauerat Morouco, conuulsusque cum illo aduersus Regem. Agitur de his pluribus Gregorius Thuronensis atque ait: Adversus eum agitur in Synodo Praetextati Episcopi. Rex adversus eum causam agens, sic illi locutus: Quid tibi visum est, si Episcopo, ut nimis neci Meroveum, qui filius esse debeat, cum amica sua, id est, patris uxore conueneret? An ignoras, quae pro hac causa canonum statuta successerint: Etiam non his solum excessibus praetextationem cum illo cogisti, datus numeribus, ut ego interficerer, hostem autem filium patri fecisti, sed uoxisti pecunia plenum, ut nullam mecum fidem habitam custodiret, vniuersumque regnum meum in manu aliteri traderet. Haec eo dicente, infirmum multitudine Francorum, vltimoq. ostia basilicae rumpere, quasi ut extraxim faceret dem lapidibus regere, sed Rex prohibuit fieri.

Cumque Praetextatus Episcopus ea, qua Rex dicitur, salta negaret: aduenerunt falsi testes, qui ostendebant fœdus ab ipſo, dicens: Haec & hoc nobis delicti, ut Meroveus fidem promittere deberemus. Ad haec ille dicebat: Verum enim dicitur, vix a me sepius moneratur: sed non ex hoc causa exiit, ut Rex conueneret regno. Nam & cum vos mihi & equi optimus & realis praetextatus: non quid poterat eum ad facere, nisi ego vix fœdus fere remanerem. Recedens vero Rege ad metratum forum, non colli in vnum seclabam in fœderatio basilica beati Petri. Confessusque nobis subito aduenit Actus Archidiaconus Ecclesiae Parisiense, salutansque nobis ait: Audite me d. sacerdos Domini, qui in vnum colliſti ista. Aut enim hoc tempore exaltatum vobis vestrum, & bona fama gratia refugelitu: aut certe vultu vobis mundo pro Deo sacerdotibus est habitura si persona vestra scilicet non erigit, aut statim perire perimitur. Haec dicens, nullas sacerdotum ei quicquam respondit: timebant enim Regem. Predegundis scilicet, furoris, cuius instigata haec agerent. Quibus intente & ora digne comprimentibus, ego ait: Accusabor, quod, sermionibus meis a sanctis vniuersis sacerdotibus Dei & praetextati vult, qui famularet Regi regi vultumini. Adhibere est consuetum scilicet, & salu ad ille, me exardescens in ministrum Dei perat ab in eius, & regnum perdit & gloriam.

Ille vero silentio, adiecit: Memerote, domini mei sacerdotibus, verbi Proprietio, quod ait: Si viderit speculator iniquitatem hominis, & non dixerit, reus erit anima pereuntis. Ergo nolite silentes, sed per dicitur, & ponite ante oculos Regis peccata eius, uersus ei ab ipſo mali conuictor, & vix sit pro anima eius. An ignoratis, quid non gestum fuerit tempore? quomodo apprehensionem dignum, nam Cleodamum terrigisti in carcerem, dixit quia dicitur Dei sacerdos: Ne dicas in manu in eum, & cum Romundum petieris, vultorem dicitur, ille vere abnotens, quae ei a Sacerdotibus dicta fuerant, ab ipſo, cum uxore & filio interiret, peritque Romundum, ab ipſo, appressus ab exercitu, interemptus est. Quod Maximus Imperator nomine cum B. Martinum, campalisteri committitur, eundem homicidam Episcopo: & ille, quo facium additum morti liberaret, Regi impio confosset: praesepente Regi aternu dicitur, ab imperio depulsi Maximus, morte postquam condonata est: Haec me dicente, non respondit vilius quicquam, sed erat amicus intus & stupens.

Duo autem adulatores ex ipſo, quod de Episcopo dicit delendum est, nunciaverunt Regi, dicentes, quia nullum maiorem inimicum, quam me haberet. Illuc vni ex anlicis cursu rapido ad interpraesentandum dirigitur, Cuius, versum, stabat Rex iuxta tabernaculum ex ramu saluum, & ad dextram eius Bertharimus

CHRISTI PE... IUSTINI IUN... MOROVVS... CONSILIT... PYTHONIS... SAM... VIII... MOROVVS... CONSILIT... PYTHONIS... SAM... IX... X... MOROVVS... QVAERIT... VENTRA... EX... SACRIS... CO... DICIBVS... Bz. Par 7... Hinc 1... XI... XII... Episc...

Episcopi ad aliam vrbem Regem ducunt... Pelagius... Iustinus... Gregorius... Synodus... Turonensis... Actio... Prætextatus... Gregorius... Turonensis... Actio... Prætextatus... Gregorius... Turonensis... Actio... Prætextatus...

Iterum consilium magis secretum vestrum... ad hoc Rex: Si hoc depositum... Gregorius... Turonensis... Actio... Prætextatus... Gregorius... Turonensis... Actio... Prætextatus... Gregorius... Turonensis... Actio... Prætextatus...

XIX. FVRTI AR GVITVR PRÆTEX- TATVS.

XX. ACTIO TERTIA SYNODI PARISEN- SIS.

XXI.

PRÆTEX- VATVS DE- ERVDI- TVR IN CARCE- REM.

Greg. Tu. hist. Franc. l. 1. c. 10. 20. p. 180. c. 2. c. 2. c. 2.

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

VINUM S. MARTINI.

terij gratia honoramus. Ingerendus autem re iugosa conseru...

minis octauum ofcine, qui federe cepit anno Domini...

IESV CHRISTI

Annus 581.

PELAGII PAP. II. IVSTINI IVN. IMP. ANNO 4.

I. Sequitur annus Christi quingentesimus octogimus...

Extat tom l. C.

II. Hoc eodem anno Laurentius Junior post Frontonem...

Greg. l. 4. c. 11.

DE TEMPORE DIACONATVS S. GREGORII PAP. II.

III. Aggrediuntur itaque iam nos ordine temporum res...

DE TEMPORE IGNAVNIS DEACONII.

Acti igitur de Gregorij Papae primordij, de genere...

De quo tempore id accidit, ex istem eius scriptis...

Aggrediuntur itaque iam nos ordine temporum res...

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.

Greg. l. 4. c. 11.